

Правен бюлетин

Теми в броя:

Обнародвани нормативни актове

- *Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс*
- *Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни*

Законопроекти

- *Законопроект за изменение и допълнение на ГПК*
- *Законопроект за изменение и допълнение на Закона за концесиите*
- *Законопроект за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права*

Съдебна практика

Обнародвани нормативни актове:

Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс (ДВ, брой 16 от 22.02.2019г.)

Промените в Наказателния кодекс въвеждат всеобхватна правна защита срещу всички форми на домашно насилие.

С промените се въвежда дефиниция на понятието „домашно насилие“, допълват се квалифицираните състави на убийството и телесните повреди с цел инкриминиране на всички форми на домашно насилие, които ескалират до посегателство срещу живота или здравето.

Съгласно новите текстове наказание лишаване от свобода до 20 години или доживотен затвор без право на замяна се предвижда за всеки извършил убийство в условията на домашно насилие. За случаите на противозаконно лишаване от свобода в условията на домашно насилие, се предвижда наказание лишаване от свобода от 3 до 10 години, а за случаите на отвличане в условията на домашно насилие се предвижда по-тежко наказание – от 7 до 15 години. Ако деянието е извършено по начин, мъчителен или опасен за здравето на пострадалия или ако лишаването от свобода е продължило повече от две денонощия, наказанието е до дванадесет години.

За упражняване на принуда, която е съпроводена с домашно насилие е предвидено лишаване от свобода между 3 и 10 години. Създадена е изцяло нова разпоредба, гласяща, че който системно следи друго и това би могло да възбуди основателен страх за живота или здравето му, или за живота или здравето на негови близки, ако извършеното не съставлява по-тежко престъпление, се наказва с лишаване от свобода до една година или пробация.

Лишаване от свобода от 1 до 6 години се наказват насилствените бракове.

Изменени са текстове в НК и по отношение на родител или друг сродник, който не изпълни или по какъвто и да е начин осуети изпълнението на съдебно решение относно упражняване на родителски права или относно лични контакти с детекато са предвидени по-високи глоби

Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ДВ, брой 17 от 26.02.2019г.)

Целите на закона са насочени към осигуряване на ефективното прилагане на Общия регламент относно защитата на данните и изпълнение на задълженията на Република България като държава членка на ЕС

във връзка с въвеждане в националното законодателство на законодателен акт (директива) на ЕС, с който се определят особените правила във връзка със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

С измененията значително се увеличават правомощията на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

Някои от националните законодателни решения, в ЗИД ЗЗЛД, са следните:

- **Актуализиран понятиен апарат:** регламентът значително разширява досегашния понятиен апарат в областта на защитата на личните данни. С направените законодателни промени се актуализира използваната терминология в съответствие с Регламент 2016/679 и Директива 2016/680.
- **Длъжностно лице по защита на данните:** администраторите и обработващите, определили длъжностното лице по защита на данните (ДЛЗД), следва да уведомят КЗЛД за това и да съобщят съответните данни за ДЛЗД, като подадат заявление по образец.
- **Регистрация на администратори:** от 25 май 2018 г. отпада задължението за регистрация на администраторите на лични данни в КЗЛД.
- **Особени ситуации на обработване на лични данни:** законът дава по-детайлна регламентация на отделни групи обществени отношения, като упражняването на правото на свобода на изразяване и информация, включително за журналистически цели и за целите на академичното, художественото или литературното изразяване; обработване на лични данни в контекста на трудови правоотношения; регламентация във връзка с публичния достъп до ЕГН и други.
- **Административни санкции на публични органи:** не се предвижда разграничение в санкционния режим при нарушение на правилата за защита на личните данни между публични и частни администратори.
- **Подзаконова уредба:** с оглед голямото разнообразие на материята, уредена с Общия регламент, респективно със ЗЗЛД, с направените промени е предвидена законодателна делегация за приемане на подзаконови актове, като наредба в областта на сертифицирането, както и ненормативни документи, като например насоки

относно систематично мащабно наблюдение на публично достъпни зони.

За разлика от досегашната уредба, със закона се унифицират разпоредбите за защита на личните данни на национално ниво и при международния обмен в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. По този начин се осигурява хомогенно и високо ниво на защита на личните данни, и се улесняване на обмена на информация с компетентните органи на другите държави членки на ЕС, което има решаващо значение за ефективното осъществяване на това сътрудничество

В закона са разписани подробни дефиниции на ключовите понятия в областта на личните данни, регламентира се упражняването на правата на субекта на данни и средствата за правна защита и др.

Други обнародвани нормативни актове:

ДВ, Брой 15 от 19.02.2019г.:

- Закон за ратифициране на Меморандума за разбирателство между Министерството на отбраната на Република България, Министерството на отбраната на Република Хърватия, Министерството на отбраната на Унгария и Министерството на отбраната на Република Словения относно създаването на Многонационална програма за подготовка на авиация за специални операции (МППАСО)
- Постановление № 26 от 13 февруари 2019 г. за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за развитието на академичния състав в Република България, приет с Постановление № 202 на Министерския съвет от 2010 г.
- Постановление № 27 от 14 февруари 2019 г. за изменение на Националните счетоводни стандарти, приети с Постановление № 46 на Министерския съвет от 2005 г.
- Постановление № 28 от 14 февруари 2019 г. за изменение на Постановление № 155 на Министерския съвет от 2015 г. за определяне на второстепенните разпоредители по бюджета на Министерството на правосъдието
- Наредба № 3 от 4 февруари 2019 г. за придобиване на квалификация по професията „Посредник на трудовата борса“
- Наредба № 4 от 4 февруари 2019 г. за придобиване на квалификация по професията „Лаборант“
- Наредба № 11 от 8 февруари 2019 г. за придобиване на квалификация по професията „Военнослужещ – санитарен инструктор“
- Договор № РД-НС-01-1-3 от 7 февруари 2019 г. за изменение и допълнение на Националния рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2018 г.
- Решение във връзка с разискванията по питането на народните представители Георги Михайлов, Георги Йорданов, Георги Гьоков, Илиян Тимчев, Иван Ибришимов, Анелия Клисарова и Валентина Найденова към министъра на здравеопазването Кирил Ананиев относно организацията на трансплантационното лечение в България
- Инструкция № 1 от 31 януари 2019 г. за взаимодействие на Комисията за регулиране на съобщенията с Комисията за енергийно и водно регулиране и с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията при осъществяване на контрола за осигуряване на достъп по Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура

ДВ, Брой 16 от 22.02.2019г.:

- Постановление № 29 от 18 февруари 2019 г. за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет
- Наредба за изменение на Наредба № 16 от 2005 г. за условията и реда за провеждане на курс за обучение и изпит и за издаване и отнемане на свидетелство на класификатори за окачествяване на кланични трупове по скалата (S)EUROP
- Наредба № 5 от 4 февруари 2019 г. за придобиване на квалификация по професията „Готвач“
- Решение във връзка с разискванията по питане от народните представители Георги Свиленски и Димитър Данчев към министъра на регионалното развитие и благоустройството Петя Аврамова относно политиката на министерството по въвеждането в действие на електронните винетки
- Решение за приемане на Процедурни правила за условията и реда за предлагане на членове на Централната изборителна комисия, представянето и публичното оповестяване на документите и изслушването им в Комисията по правни въпроси, за предлагане и избор на председател, заместник-председатели и секретар на Централната изборителна комисия
- Решение за приемане на процедурни правила за условията и реда за предлагане на кандидати за председател на Комисията за финансов надзор, представяне и публично оповестяване на документите и изслушването на кандидатите в Комисията по бюджет и финанси, както и процедурата за избор от Народното събрание
- Споразумение между правителството на Република България и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР)

- Правилник за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация
- Задължително тълкуване на чл. 33, ал. 3, т. 2 и 3 от Наредба № 1 от 9.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

ДВ, Брой 17 от 26.02.2019г.:

- Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси
- Постановление № 30 от 20 февруари 2019 г. за приемане на Наредба за външните експерти при предварителен контрол на обществени поръчки
- Постановление № 31 от 21 февруари 2019 г. за приемане на Наредба за дейностите и задачите по отбранително-мобилизационна подготовка и условията и реда за тяхното осъществяване
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 10 от 2009 г. за условията и реда за заплащане на лекарствени продукти по чл. 262, ал. 6, т. 1 и 2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, на медицински изделия и на диетични храни за специални медицински цели, както и на лекарствени продукти за здравни дейности по чл. 82, ал. 2, т. 3 от Закона за здравето
- Наредба за изменение на Наредба № Н-23 от 2016 г. за условията, размерите и реда за изплащане на допълнителни възнаграждения на военнослужещите и цивилните служители от служба „Военна информация“
- Решение за одобряване на Годишен доклад за младежта за 2016 г.
- Решение за одобряване на Годишен доклад за младежта за 2017 г.
- Решение за предсрочно прекратяване на мандата на председателя на Комисията за финансов надзор
- Решение № 42 от 25 януари 2019 г. за приемане на Отчет за изпълнението на Националната статистическа програма и за дейността на Националния статистически институт през 2018 г. и за приемане на Националната статистическа програма за 2019 г.

Законопроекти

Законопроект за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (внесен в НС на 28.02.2019г., на етап предварително обсъждане – шеста сесия)

На 24 януари 2019г. Европейската комисия призова България да спазва законодателството на ЕС относно неравноправните клаузи в потребителските договори.

Комисията указва България да преразгледа своите правила за това как търговците могат да събират вземания от потребителите, така че тези правила да бъдат в съответствие с правото на ЕС относно неравноправните клаузи в потребителските договори и приложимата Директива за неравноправните клаузи в потребителските договори („Директива 93/13/ЕИО“), за да се осигури подходяща защита на потребителите в подобни случаи.

Директива 93/13/ЕИО защитава потребителите срещу неравноправни клаузи в договори с търговци, включително доставчици на финансови услуги. Правилата на ЕС гарантират, че тези неравноправни клаузи не са обвързващи за потребителите и те разполагат с ефективни средства за правна защита срещу тях при разумни условия.

Съгласно съдебната практика на Съда на Европейския съюз това означава, че националните съдилища са задължени да преценят неравноправния характер на договорните условия служебно (т.е. дори ако потребителят не е сезирал съда по въпроса).

Действащата уредба по отношение на заповедното производство по ГПК не предоставя възможност на съдилищата да вземат отношение и да установят наличието на неравноправни клаузи в потребителските договори. До момента в България заповедите за изпълнение и заповедите за незабавно изпълнение обаче се издават без съществени проверки от съдилищата. Потребителите могат да ги оспорват само при много строги условия. По същество длъжникът е поставен в по-неблагоприятна позиция спрямо икономически по-силната страна предвид възможността предоставена на банки, кредитни и финансови институции, доставчици на услуги и др. да събират вземанията си по облекчен ред.

Законопроектът предлага прецизиране на правната уредба на ГПК в областта на заповедното производство и цели да подобри и да осигури ефективна защита на длъжниците в заповедното производство против неравноправни клаузи в договорите, както и от допуснати грешки при изчисляване размера на дълга.

Сред предложените промени е въвеждането на изискване в чл. 410 ГПК за случаите, в които вземането произтича от договор, сключен с потребител по смисъла на Закона за защита на потребителите („ЗЗП“), към заявлението за иницииране на заповедно производство да се прилага потребителският договор, заедно с всички негови приложения и вкл. приложимите общи условия.

Предлага се и въвеждане в чл. 411 ГПК на изискване за служебна проверка по законосъобразността на

правопораждащия вземането фактически състав преди да бъде издадена заповед за изпълнение. Това предложение е провокирано от установената противоречива съдебна практика дали съдът следва служебно да следи за недостатъци на договора в хода на производството.

Предвиждат се още удължаване на сроковете за подаване на възражение от страна на длъжника, както и за подаване на частна жалба срещу разпореджанието за незабавно изпълнение. Изменението е в синхрон с указанията на Европейската комисия за преодоляване на съществуващия риск, предвид кратките срокове в действащото законодателство, потребителите да не успеят да се възползват от правната възможност за защита на техните права.

С предложените промени се въвежда и изискване за банките, които искат в тяхна полза да се издаде заповед за незабавно изпълнение, да представят пред съда и договора, от който произтича вземането им, вкл. всички негови приложения и приложимите общи условия.

В законопроекта е инкорпорирано и предложението възражението срещу заповедта за незабавно изпълнение да спира изпълнението върху вземането, от приложното поле на предложението са изключени вземанията на държавата и общините. Предложеното автоматично спиране няма да заличава ефекта на наложените запори и възбрани върху имуществото на длъжника, неговата цел е да гарантира, че положението на длъжника в хода на производството няма да бъде влошено.

Законопроектът предлага нов модел на защита на длъжника като създава нов чл. 423а ГПК, с който предоставя възможност на длъжника в хипотезата на уведомяване чрез залепване да подаде възражение в едномесечен срок от узнаването пред компетентния съд. По този начин се цели предоставяне на възможност длъжника да реагира адекватно и своевременно чрез лично узнаване за воденото заповедно производство.

За да може длъжникът сам да прецени съществува ли задължението и да реагира адекватно, законопроектът предвижда изменение на чл. 412, а именно в книгата, които се връчват на длъжника, да бъде указано, че възражението срещу издадената заповед за изпълнение може да бъде натоварено от допълнителни разноски, в случай че дължи претендираните суми.

С предложения законопроект се изменя и допълва и ЗЗП като целта е да се приведат разпоредбите на действащия закон, въвеждащ изискванията на Директива 91/13/ЕИО в съответствие с установената

практика на Съда на ЕС по прилагане на директивата, както и да се отстранят несъответствията в чл. 143 на закона, засягащи неправомерния характер на клаузите в договорите, сключени с потребители.

Законопроект за изменение и допълнение на Закона за концесиите (внесен в НС на 27.02.2019г. от Министерски съвет)

Законът за концесиите („ЗК“, „закона“) е приет в края на 2017 г. и е в сила от 1 януари 2018 г. Със закона са въведени изискванията на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия и на Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство. Министерският съвет прие Националната стратегия за развитие на концесиите в Република България (2018 – 2027 г.) и План за действие за държавните концесии за периода 2019 – 2020 г.

При прилагането на ЗК, както и при изработването на актовете по неговото прилагане, са установени няколко групи от въпроси, които изискват законодателни промени. Това са въпроси, свързани с концесии, при които ще бъдат заложили изисквания за големи по размер инвестиции в публична инфраструктура, както и значителни плащания от концесионера към държавния бюджет. Наред с това, концесията, като форма на публично-частно партньорство изисква законодателство, което да стимулира инвестициите, включително като отразява най-добрите международни практики в тази област. Съгласно ЗК (чл. 1, ал. 1), концесията е определена като публично-частно партньорство, при което икономически оператор изпълнява строителство или предоставя услуги по възлагане от публичен орган чрез концесия за строителство или концесия за услуга. Сред целите на закона са посочени и развитието на качествени и достъпни инфраструктури и услуги от обществен интерес чрез партньорство между публичните органи и икономическите оператори.

В тази връзка, проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите предвижда изменения в текстовете за солидарната отговорност, обезщетенията при прекратяване на концесионния договор, начина на разрешаване на спорове между страните по концесионния договор, основанията за недействителност на концесионния договор, както и редакционни промени.

1. По предложенията за промени в текстовете за солидарната отговорност:

Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия („Директивата“) предвижда групите от икономически оператори, включително когато тези оператори са се обединили във временно сдружение, да могат да участват в процедурите за възлагане на концесия без да е необходимо да приемат определена правна форма. Според същия текст от Директивата, доколкото това е необходимо, например, когато се изисква солидарна отговорност, може да е необходима определена форма, когато концесията се възлага на такива групи. По този начин Директивата обвързва солидарната отговорност единствено с изискването групата (обединението) да приеме определена правна форма.

Посоченото изискване на директивата е въведено в българското законодателство с текста на чл. 21, ал. 1 от ЗК, съгласно който изискване за учредяване на проектно дружество може да бъде поставено от концедента като условие, когато участникът, определен за концесионер, е група от икономически оператори. Съгласно чл. 21, ал. 4 от ЗК, проектно дружество може да се учреди и по предложение на икономически оператор, като в този случай участникът, определен за концесионер, поема като едноличен собственик капитала на проектното дружество.

С цитираните текстове от ЗК, законодателят е въвел възможността, дадена в Директивата, да даде право на концедента (възлагащия орган), без да го задължава, да постави изискване за създаване на определена правна форма, когато участникът, определен за концесионер, е група от икономически оператори. Действащият в момента текст предвижда, че независимо от създаването на определена правна форма, участващите в групата икономически оператори, както и едноличният собственик на капитала на проектното дружество, отговарят солидарно с проектното дружество. Постигането на пълно съответствие с Директивата предполага отговорността на всеки икономически оператор да се определя спрямо ресурсите, които е предоставил при включването си в проектното дружество, както и концедентът да има правото и възможността да ограничи размера на тази отговорност, по най-разумния за постигане на изискванията и целите на концесията начин, което се и съдържа в законопроекта. Предложението за изменение в тази част е и в пълно съответствие с принципа на чл. 4, ал. 1 от ЗК, който изисква възлагането на концесия, наред с другите принципи, да се извършва и при спазване на принципа на пропорционалност.

По аналогичен начин се поставя и въпросът, когато изпълнението на изискванията относно финансовото и икономическото състояние на икономическите оператори, се доказва с възможностите на трето лице (чл. 63, ал. 3 от ЗК). Директивата не създава задължение за държавите членки да уредят с правна норма солидарна отговорност на третите лица с концесионера, а да предвидят възможност за възлагащия орган, по негова преценка във всеки конкретен случай, да постави такова изискване.

Горните изводи се съдържат и в становища на Международната финансова корпорация, част от Групата на Световната банка, в които конкретно се поставя въпросът за необходимостта от изменения и допълнения на Закона за концесиите, в предложената с настоящия законопроект насока.

Предвид изложеното, законопроектът предлага с концесионния договор да може да се предвиди участващите в групата икономически оператори по чл. 21, ал. 2 и 3 от ЗК, както и икономическият оператор по чл. 21, ал. 4 ЗК, да отговарят солидарно с проектното дружество за изпълнението на концесионния договор, съгласно предвиденото в него, като се вземат предвид характера и размера на участието на всеки от икономическите оператори в проектното дружество или на поетия от тях ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество.

Предлаганият текст цели да осигури и пълно съответствие с принципа на пропорционалността при възлагането на концесии – член 26, параграф 3 от Директивата – „условията за изпълнение на концесията от група от икономически оператори, също трябва да са обосновани от обективни причини и да са пропорционални“. Предложението е този подход да бъде възприет и когато изпълнението на изискванията за икономическо и финансово състояние, се извършва с възможностите на едно или повече трети лица (съответно изменение на чл. 63, ал. 3 от ЗК).

2. Предложение за помени, касаещи публичното оповестяване по чл. 50 и решението за прекратяване на процедурата по чл. 118 и съответно въвеждане на изчерпателно изброени случаи, в които може да се издаде решение за провеждане на повторна процедура.

3. По предложенията за промени по отношение изменението на обявлението за откриване на процедурата и документацията за концесията:

Целта на предложената промяна е прецизиране на текстовете на чл. 77, ал. 2 и 3 и чл. 94, ал. 2 за улесняване на тяхното прилагане. В практиката по прилагането на закона често възникват

технически проблеми с публикациите в „Официален вестник“ на Европейския съюз, когато обявлението е за поправка. В тази връзка, когато обявлението е за поправка, предложената промяна предвижда публикацията в Националния концесионен регистър да се извърши след публикуване на обявлението в „Официален вестник“ на Европейския съюз, съответно – в „Държавен вестник“.

Съгласно мотивите на законопроекта наред с прецизиране на текстовете изменението в чл. 77, ал. 3 се налага и поради това, че когато съгласно чл. 77, ал. 3 от ЗК, измененията засягат предмета на концесията и условията за възлагане на концесията по чл. 59, концедентът прекратява процедурата. В същото време, Директивата изисква всички изменения да бъдат съобщавани на всички участници и доколкото касаят елементи, присъстващи в обявлението за концесията, на всички икономически оператори. Поради преpraщането към чл. 59 от ЗК, който включва различни групи условия и изисквания, действащата редакция на чл. 77, ал. 3 от ЗК създава възможност за различни тълкувания, оттам – правна несигурност.

Предложението, което се съдържа в законопроекта, цели да осигури прилагането на Директивата и е продиктувано от следното: всяка една промяна, независимо в какво се състои, се извършва с обявление за поправка, което се обявява и достига до икономическите оператори по абсолютно същия начин, както първоначалното обявление. В тази връзка не е необходимо процедурата да бъде прекратявана, а е достатъчно да бъдат изменени съответните условия. Законът за концесиите съдържа съответните текстове, които задължават концедента да даде необходимото удължаване, както и да обяви по съответния начин промените (съгласно изложеното в предходното изречение). Според инициаторите на законопроекта действащият към момента текст създава и предпоставки за неточно прилагане, включително допълнителни предпоставки за обжалване, защото дава възможност винаги да се твърди, че измененията засягат предмета на концесията или условията за възлагане.

4. По предложенията за промени в начина на разрешаване на спорове между страните по концесионния договор:

Целта на предложението е прецизиране на текстовете за решаване на възникнали спорове, като се елиминират възможностите за противоречивото им тълкуване. С промените става безспорно ясно, че страните по договор за концесия с трансграничен интерес могат да предвидят решаването на спорове по договора да се извършва от арбитражен съд.

5. Други:

Предложена е промяна по отношение на държавните такси при касационно обжалване пред Върховния административен, както и прецизиране на уредбата на закона по отношение недействителността на концесионния договор.

Наред с горепосочените и други промени, важно предложение е допълнението на § 5, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на закона с оглед на непротиворечивото практическо. Предвидена е разпоредба, която урежда прилагането на настоящите законодателни промени спрямо заварените случаи.

Законопроект за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права (внесен в НС на 26.02.2019г. от Министерски съвет, на етап предварително обсъждане – шеста сесия)

Основна цел на проекта е въвеждането на възможност за използване на съвременни технологични решения за осъществяване на дистанционен мониторинг върху телевизионните програми, разпространявани от кабелни, сателитни и други платформени оператори, както и установяване на улеснена процедура по връчване на актовете за установяване на административни нарушения и на наказателните постановления по Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП). Промените са инициирани от Съвета за защита на интелектуалната собственост. В рамките на Съвета са обсъдени съществуващите дефицити в законовата уредба и е идентифицирана необходимостта от посочените изменения и допълнения.

Наред с това, в проекта са включени текстове, насочени към подобряване на действащите норми в ЗАПСП - прецизиране на разпоредби в дял втори "а" „Колективно управление на авторски или сродни на тях права“ от ЗАПСП, в това число относно процедурата по избор и дейност на комисиите за утвърждаване на възнагражденията, събирани от организациите за колективно управление на права, доказването на представителната власт на тези организации в рамките на съдебни производства, съставянето на списъка на медиаторите, воден от министъра на културата, контролните правомощия на Министерството на културата по отношение на колективното управление на права; промени в текстовете, регулиращи организирането и осъществяването на административнонаказателната дейност.

В проекта са включени и разпоредби с редакционни промени, насочени да прецизират нормите на чл. 94б,

ал. 4, 98, 98а и 98б относно регистрирането на независими дружества за управление на права, провеждането и организацията на контролните функции в административното наказване – диференцира се законното изискване за представяне на документи, уеднаквяват се използваните изрази, систематизират се правата на длъжностните лица, задълженията на проверяваните лица и др.

Други внесени законопроекти:

- Законопроект за ратифициране на Споразумението за преглед на многостепенното управление между Министерството на регионалното развитие и благоустройството на Република България и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (внесен на 18.02.2019г.)
- Законопроект за изменение и допълнение на Изборния кодекс (внесен на 18.02.2019г.)
- Законопроект за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България, (внесен на 19.02.2019г.)
- Два Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (внесени на 22.02.2019г. и 26.02.2019г.)
- Законопроект за изменение и допълнение на Закона за местното самоуправление и местната администрация (внесен на 22.02.2019г.)
- Законопроект за изменение и допълнение на Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (внесен на 26.02.2019г.)
- Законопроект за изменение на Закона за българските лични документи (внесен на 27.02.2019г.)
- Законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (внесен на 28.02.2019г.)

Съдебна практика

Решение № 295 от 22.02.2019 г. по т. д. № 3539/2015 г., Търговска колегия, Второ отделение ВКС

Практика по чл. 290 ГПК.

Неравноправна е неиндивидуално договорена клауза от кредитен договор в чуждестранна валута, последиците от която са цялостно прехвърляне на валутния риск върху потребителя и която не е съставена по прозрачен начин, така че кредитополучателят не може да прецени на основание ясни и разбираеми критерии икономическите последици от сключването на договора и когато при

проверката ѝ за неравноправния характер бъде констатирано, че въпреки изискванията за добросъвестност, тя създава във вреда на потребителя значително неравновесие между правата и задълженията на страните, произтичащи от договора, като в този случай за валутните разлики приложение не намират изключенията на чл. 144, ал. 3 ЗЗП.

Календар

11 април
2019 г.

Стартират сертификационните обучения на Делойт България за Длъжностно лице по защита на данните.

За контакти

адв. Ренета Петкова
Съдружник
rpetkova@deloittece.com

адв. Звезделина Филова
Мениджър
zfilova@deloittece.com

адв. Каляоян Йорданов
Мениджър
KYordanov@deloittece.com

адв. Миглена Мичева
Мениджър
mmicheva@deloittece.com

адв. Павлин Стоянов
Мениджър
pstoyanoff@deloittece.com

адв. Аделина Миткова
Мениджър
amitkova@deloittece.com

Адвокатско дружество
„Делойт Лигъл“
бул. „Ал.Стамболийски“ 103
София Тауър (Мол София)
гр. София 1303
България
Телефон: + 359 (2) 8023 300
Факс: + 359 (2) 8023 350
www.deloitte.bg